

Ετήσιο Μνημόσυνο Μητροπολίτου Ελασσώνος κυρού Βασιλείου

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Πέρασε κιόλας ένας ολόκληρος χρόνος, που η θλιβερή είδηση του πρόωρου θανάτου του Σεβ. Μητροπολίτου Ελασσώνος κυρού Βασιλείου ενέπλησε θλίψη τις καρδιές όχι μόνο των κα-τοί-κων της επαρχίας του, αλλά και όλων εκείνων που τον γνώρισαν, τους εγγύς και τους μακράν, στα Ιωάννινα, τη Θεσσαλονίκη, την Αθήνα, τη Λάρισα, το Άγιον Όρος και αλ-λού.

Ο μακαριστός Μη-τρο-πολίτης, μετά από δοκιμασία ενός και πλέον έτους επώδυνης ασθένειας, την οποία υπέμεινε με Ιώβεια υπομονή και καρτερία, πο-ρεύθη την μακαρίαν οδόν, και αναπαύεται από των κόπων αυτού.

Ο μακαριστός ιεράρχης κυρός Βασίλειος (Κολόκας) είχε γεννηθεί το 1953 στο Νησάκι των Ιωαννίνων. Ήταν απόφοιτος της Ριζαρείου Εκκλησιαστικής Σχολής και σπούδασε θεολογία στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Στην Ι.Μ.Μ. Βατοπαιδίου εμόνασε κατά τα έτη 1970-72. Χειροτονήθηκε Διάκονος το 1975 και Πρεσβύτερος το 1979. Διετέλεσε εφημέριος και προϊστάμενος του Ιερού Ναού

Αγίου Θεράποντος Κ. Τούμπας, καθώς επίσης και Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Αγίας Θεοδώρας της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης. Εξελέγη Μητροπολίτης Ελασσώνος το 1995. Μετά την εγκατάστασή του αναδιοργάνωσε τη διοίκηση της Μητροπόλεως, ανακαίνισε το Μητροπολιτικό Οίκο καθώς και το Πνευματικό Κέντρο και μερίμνησε για την ανακαίνιση και επάνδρωση των ιστορικών Μονών της επαρχίας. Με δική του πρωτοβουλία ιδρύθηκε η ενορία και ο Ι. Ναός του Αγίου Αρσενίου Αρχιεπισκόπου Ελασσώνος και έγινε η επίσημη αγιοκατάταξη καθώς και η μεταφορά των Αγίων Λειψάνων του από τη Μόσχα της Ρωσίας.

Όπως χαρακτηριστικά τόνισε ο διάδοχός του, Σεβ. Μητροπολίτης κ. Χαρίτων, κατά τον Επικήδειο λόγο του, το έργο που άφησε πίσω του υπήρξε λαμπρό και σπουδαίο. Α-ναδιοργάνωσε πλήρως την Ιερά Μητρό-πολη. Έκτισε, ανα-στή-λω-σε και ανακαίνισε ναούς. Ανέδειξε τα χριστια-νικά μνημεία της περιο-χής και στελέχωσε με ευλογημένες αδελφότητες τα μοναστήρια. Έλεγε χα-ρα-κτη-ρι-στικά, όταν φρόντιζε για την ανόρθωση των παραμε-λημένων ιερών μονών: «Ας κάνουμε εμείς φωλιές και τα πουλιά θα έλ-θουν!». Και το θαύμα συντελούνταν, τα που-λιά όντως έρχονταν και εύρι-σκαν ανά-παυ-ση στη σκέπη του επι-σκό-που Βα-σιλείου. Τα μοναστήρια της επαρχίας του έγιναν πνευματικοί πνεύμονες, εύδια λιμάνια και φωτεινοί φάροι. Φιλομόναχος, ασκητικός και εγκρατής, ζούσε ως καλόγερος. Αγαπούσε το Άγιον Όρος και με πνευματική χαρά συμμε-τείχε συχνά στις αγιορείτικες αγρυπνίες φθάνοντας ως την κορυφή του Άθωνα.

Στο διάστημα των είκοσι περίπου ετών της θεοφιλούς ποιμαντορίας του «δεν έδωκεν ύπνον τοις οφθαλμοίς του και τοις βλεφάροις του νυ-στα-γμόν και ανάπαυσιν τοις κροτάφοις του». Εργαζόμενος νύκτα και ημέρα φρόντιζε να μη γίνεται βάρος σε κανέναν, «προς το μη επιβαρήςαι τινα ημών» ή «ίνα μη εγκοπήν τινα δώση τω Ευαγγελίω του Χριστού».

Υπήρξε φιλόθεος, φιλόχριστος, φιλακόλουθος αλλά φίλος των αγίων της Εκ-κλη-σίας μας. Ιδιαίτερα του οφείλουμε χάριτες, διότι έκανε γνωστό και ανέ-δειξε τον Άγιο Αρσένιο Ελασσώνος, φροντίζοντας για την ανακομιδή και επα-να-φο-ρά των τιμίων λειψάνων του αλλά και την ανέγερση προς τιμήν του ιερού ναού. Εγέννησε δια του Ευαγγελίου και της χάριτος του Τελεταρχικού Πνεύ-ματος νέους αξίους κληρικούς, ενώ πα--ράλ-ληλα κοπίασε για την πνευ-ματική ανύψωση του ποιμνίου του. Συχνά καλούσε ειδικούς ομιλη-τές, αγιορείτες πατέρες, καθηγητές Πανε-πι-στημίου τόσο για την επιμόρ-φω-ση του κλήρου όσο και την στήριξη του δοκιμαζόμενου λαού, της νεολαίας και του θεσμού της οικογέ-νει-ας.

Ευθύς και προσηνής, αυθεντικός και ακέραιος, αποφασιστικός και δημιουργικός,

αθόρυβος αλλά αποτελεσματικός, έντιμος και δίκαιος, απλούς και αρχοντικός, απο-τε-λούσε για όλους παράδειγμα προς μίμηση. Διέθετε γνήσιο εκκλησιαστικό φρόνημα, σεβόμενος βαθιά το σεπτό Κέντρο της Ορθοδοξίας, το Οικουμενικό Πατριαρχείο, διακονώντας παράλληλα με πλήρη αφοσίωση την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Βασιλείου Επισκόπου αιωνία η μνήμη!